

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, sąd odsyłający zwraca się następnie z pytaniem, czy art. 5 ust. 1 lit. b) i ust. 2 dyrektywy 2014/23/UE^(?) należy interpretować w ten sposób, że należy wykluczyć przeniesienie na wykonawcę ryzyka operacyjnego związanego z wykonywaniem usług, jeżeli umowa będąca przedmiotem zamówienia: a) opiera się na kosztach brutto, a dochody są uzyskiwane przez instytucję zamawiającą; b) przewiduje na korzyść wykonawcy, jako dochody z wykonywania usług, jedynie wynagrodzenie wypłacane przez instytucję [zamawiającą], proporcjonalne do wolumenu świadczonej usługi (wyłączając tym samym ryzyko związane z popytem); c) obciąża instytucję zamawiającą ryzykiem operacyjnym związanym z popytem (poprzez obniżenie wynagrodzenia z powodu zmniejszenia wolumenu usługi powyżej określonych wcześniej granic), ryzykiem regulacyjnym (w przypadku zmian przepisów ustawowych lub wykonawczych, a także opóźnień w wydawaniu zezwoleń lub zaświadczeń przez właściwe podmioty), ryzykiem finansowym (w przypadku braku płatności lub opóźnień w płatności wynagrodzenia, a także braku dostosowania wynagrodzenia), a także ryzykiem związanym z siłą wyższą (wynikającym z nieprzewidywalnej zmiany warunków wykonywania usługi); oraz d) przenosi na wykonawcę ryzyko operacyjne związane z podażą (wynikające ze zmian kosztów czynników takich jak energia, surowce, materiały, które nie podlegają kontroli wykonawcy), ryzyko dotyczące stosunków przemysłowych (wynikające ze zmian kosztów personelu w wyniku rokowań zbiorowych), ryzyko związane z wykonywaniem usługi (wynikające z ujemnej dynamiki kosztów operacyjnych spowodowanej błędnymi szacunkami), a także ryzyko społeczno-środowiskowe (wynikające ze zdarzeń losowych powstałych w toku wykonywania świadczenia dotyczących aktywów wykorzystywanych do świadczenia usługi)?;
- 4) Wreszcie, sąd odsyłający zwraca się z następującym pytaniem: czy art. 107 ust. 1 i art. 108 ust. 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w ramach bezpośredniego udzielenia zamówienia publicznego w drodze umowy o świadczenie usług publicznych transportu pasażerskiego przez właściwy organ lokalny na rzecz podmiotu wewnętrznego, rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych – obliczona na podstawie kosztów wykonywania usługi, które, mimo że są związane z przewidywalnym zapotrzebowaniem na usługi, są opracowywane, po pierwsze, z uwzględnieniem kosztów historycznych usługi wykonywanej przez wykonawcę, który do tej pory świadczył usługę, będącego posiadaczem koncesji na usługi przedłużonej na okres ponad dziesięć lat, a po drugie, są związane z kosztami lub wynagrodzeniem, które jednak dotyczą poprzedniego zamówienia lub w każdym razie odnoszą się do standardowych kryteriów rynkowych dotyczących ogółu podmiotów w sektorze – stanowi pomoc państwa podlegającą procedurze przedniej kontroli przewidzianej w art. 108 ust. 3 TFUE?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. 2007, L 315, s. 1).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. 2014, L 94, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 11 marca 2022 r. – ME/État belge**

(Sprawa C-191/22)

(2022/C 213/43)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: ME

Druga strona postępowania: État belge

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz [art. 4 ust. 1 lit. c)] dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin⁽¹⁾, a także zasady równego traktowania i pewności prawa należy interpretować w ten sposób, że zobowiązują one państwa członkowskie do uwzględnienia wieku dołączającego członka rodziny rozdzielonej nie w chwili złożenia wniosku o łączenie rodziny, lecz w chwili złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej przez członka rodziny rozdzielonej, który został uznany za uchodźcę, oraz do uznania dołączającego członka rodziny rozdzielonej za małoletniego w rozumieniu art. 4 [ust. 1 lit. c)] dyrektywy 2003/86/WE, jeżeli był on małoletni w chwili złożenia przez członka rodziny rozdzielonej wniosku o udzielenie azylu, lecz osiągnął pełnoletność przed uzyskaniem przez członka rodziny rozdzielonej statusu uchodźcy i przed złożeniem wniosku o łączenie rodziny?

(¹) Dz.U. 2003, L 251, s. 12.